

ДЖАНИ РОДАРИ ВЛАКЧЕТО

Превод от италиански: Велимира Костова-Върлакова, 2014

chitanka.info

Влака от Пот за Пает го наричат „влакчето“, изглежда толкова малък, сякаш да го пъхнеш в джоб.

Има само един вагон, а местата всички са до прозореца. Вагонът е много тесен, но за пълните чичковци са направени ниши в стената: дебелият чичко се качва, полага шкембето си в нишата и затваря блажено очи. Защо пълните чичковци винаги спят във влака?

Понякога, през сезона на плодовете, машинистът Адалджизо спира влака сред полето и се катери по дърветата да бере круши; всички пътници го гледат и му намигат. Когато е мъгливо и не се вижда нищо, кондукторът застава зад децата и им казва какво има наоколо. Той толкова отдавна пътува по тази линия, че познава пейзажа наизуст.

— Отдясно — казва — има царевична нива, отляво — русокосо момиче маха с червена кърпичка. Отляво е езерото.

Когато дойде време за слизане, пълните господа се затрудняват да извадят шкембетата си от нишите. Кондукторът им помага, като ги дърпа за раменете.

— Мъничко усилие, господин Луитполдо!

Господин Луитполдо е най-дебел от всички, поти се и сумти, но коремът му не излиза от нишата.

Трябва да помогне и машинистът Адалджизо. Накрая господин Луитполдо успява да слезе от влака. Тогава локомотивът обръща посоката и изчаква определения час за тръгване на обратно.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.